

— b) Hysa tvifvel om riktigheten, befohgenheten, råddigheten, nyttan o. s. v. af något. *Jag f-r, att det är bara prat, att han har orvått, att hans beslut är oklokt. Menar du, att det vore orvått gjordt? Ja, jag f-r det.* — *Syn.* (för alla ofvanstående bem.) Vara rådd för; (för a o. b) Befara, Befrukta; (för a) Darra, Båfva, Fasa. — 2) (aktivt) *F. Gud*, erkänna och vörda Guds höghet och rättfärdighet samt egna honom sin dyrkan. *F-ler Gud och ärer konungen.*

FRUKTAN, f. sing. indef. 1) Känsla af olust öfver något hotande ondt, som man tror sig ej kunna besegra. *Jfr. Frukt, 1, a. Hysa, känna f. för någon. Han är utan all f. för sin examen. Ingifva, injaga, väcka f. hos någon. Betagas af f. Hålla någon i f. Han gjorde det af f. för regeringen, af f. för lifvet, af f. för all . . .* — *Syn.* Räddhåga, Båfvan, Fasa. — 2) Tvifvel om riktigheten, befohgenheten o. s. v. af något. *Jfr. Frukt, 1, b. Jag hyser f. för, att det icke går an.*

FRUKTANSVÅRD, a. 2. Som förtjenar att fruktas. *Ell f-t ondt. En f. fara, olycka. En f. fiende, mñ, blick.* — *Syn.* Se *Förskräcklig.*

FRUKTBALJA, f. 1. Se *Balja*, 2.

FRUKTBAR, a. 2. 1) Säges om jord, som ger rika skördar af säd och frukt (både träd- och jordfrukter). *F. jord, jordmån. Ell f-t land.* I samma mening säges äfv. *F-t år.* — *Syn.* Bördig. — 2) (bot.) *F. ståndare*, som har fullständigt utbildade, med frömjöl fyllda knoppar. — 3) (fig.) a) Som ger ränta. *Ell f-t kapital. Göra sina penningar f-a.* — *Syn.* Råntegifvande. — b) Som ymnigt och med lätthet alstrar. *Ell f-t snille. F. fantasi, uppfinningsgåfva.* — *Syn.* Rik.

FRUKTBARHET, f. 3. Egenskapen att vara fruktbar (ej i bem. 2 o. 3, a). *Jordens f. F-en af hans fantasi.* — *Syn.* a) Bördighet. b) Rikedom.

FRUKTBLAD, n. 3. (bot.) Benämning på de små, fina bladen ned omkring pistillen på en blomma.

FRUKTBONBON, fruktbånnghånnng, m. 3. (af fr. *Bonbon*) (sockerb.) Konfiter, tillredd af hvarjehanda geléer och marmelader, olika till form, figur, teckning, färg, m. m.

FRUKTBRINGANDE, a. 1. Som bringar nytta.

FRUKTBÄRANDE, a. 1. (om fruktträd och bärbuskar) 1) Som bär frukt. *I hela trädgården finnas i år icke fler än två f. träd.* — 2) Som hunnit så långt i växt, att det kan bära frukt. *I trädgården finnas 200 f. träd.*

FRUKTFJUN, n. 5. Se *Fröfjun*.

FRUKTFÄSTE, n. 4. Se *Fröfäste*.

FRUKTGELÉ, fruktschelé, n. 3. Gelé (se d. o.), tillredd af frukt.

FRUKTGÖMME, n. 4. Se *Frögömme*.

FRUKTHANDEL, m. sing. Handel med hvarjehanda slags frukt och bär, jemte åtskilliga andra slags artiklar.

FRUKTHANDLARE, m. 3. — **LEERSKA**, f. 1. En, som drifver handel med frukt.

FRUKTHINNA, f. 1. Se *Fröhinna*.

FRUKTHYLLE, n. 4. (bot.) Den del af svampar, som uppbär fruktlaget.

FRUKTHYLSA, f. 1. Se *Fröhylsa*.

FRUKTKAKA, f. 1. Kaka med inbakad frukt.

FRUKTKAMMARE, m. 2. pl. — *kamrar*. Kammare, der frukt förvaras.

FRUKTKAPSEL, m. 3. pl. — *kapsler*. (bot.) Så kallas på bladmassor den kapsel, hvarinom groddkornen äro inneslutna.

FRUKTKART, m. 2. Ej fullväxt, omogen frukt.

FRUKTKORG, m. 2. 1) Korg, som begagnas att bära eller förvara frukt uti. — 2) Korg innehållande frukt. I obestämd form säges äfv. och allmännare: *Korgfrukt*, t. ex.: *Två korgar frukt.*

FRUKTKÄLLARE, m. 2. pl. — *källrar*. Källare, der frukt vanligen förvaras.

FRUKTKÄNNARE, m. 3. — **NNERSKA**, f. 1. En, som förstår att känna skilnad på frukt och bedöma dess godhet.

FRUKTKÄRNA, f. 1. Kärna i frukt (bem. 2, 1).

FRUKTLAGER, n. 3. (bot.) Den del på svampar, som innehåller groddkornen.

FRUKTLÖS, a. 2. Som misslyckas, saknar framgång, är utan nytta. *F-t bemödande, arbete. F. ansträngning. F-a böner, tårar. F-t hot, trols.* — *Syn.* Nyttigt, Fåfång, Till intet båtande, tjänande, gagnande.

FRUKTLÖSHET, f. 3. Egenskapen att vara fruktlös. — *Syn.* Nyttighet, Fåfånglighet, Fåfänga, Ogagnelighet.

FRUKTLÖST, adv. Utan framgång, utan nytta, *F. bemöda sig om att . . .* — *Syn.* Förgåfves, Fåfängt, Nyttigtvis.

FRUKTMASK, m. 2. Sådan slags mask, som uppehåller sig i frukt.

FRUKTMERG, m. 3. (farm.) De köttiga delarne af köttigt frukt. [-mårg.]

FRUKTMOS, n. 3. (farm.) Extrakt, som fås genom utpressade fruktsafters afdunstning till samma stadga som tjock sirap.

FRUKTMUST, m. 3. Den utpressade saften af vissa slags frukter, såsom äpplen, päron, m. fl.

FRUKTMÅLARE, m. 3. Målare, som isynnerhet egnar sig åt att måla frukt.

FRUKTMÅLNING, f. 2. Målning, föreställande frukt.

FRUKTMÅNGELSKA, f. 1. Kvinna, som utminuterar frukt, isynnerhet på torg och gator.

FRUKTODLING, f. 2. Plantering och uppdragning af ädla fruktträd, samt den skötsel och vård, som deråt egnas.

FRUKTPRESS, m. 2. Press, som begagnas att pressa saften ur frukt (bem. 2, b).

FRUKTRIK, a. 2. (mindre brukl.) Som bär mycken frukt (bem. 2, b).

FRUKTSAFT, m. 3. Saft, som innehålls i frukt (bem. 2, b).

FRUKTSAM, a. 2. (om människor och djur) 1) Som har förmågan att genom apling föröka sitt slägte. — 2) Som genom apling mycket föröka sitt slägte. — *Syn.* Afvelsam. — 3) Hafvande, bärande. *Göra f.*

FRUKTSAMHET, f. 3. Egenskapen att vara fruktsam. — *Syn.* Afvelsamhet.

FRUKTSKAFT, n. 3. (bot.) Växtdel, som utväxer ifrån blomhyllat på bladmassor och uppbär fruktkapseln.

FRUKTSKAL, n. 3. Skal på frukt (bem. 2, b).

FRUKTSKIDA, f. 1. Se *Fröskida*.

FRUKTSKÖRD, m. 2. Hvad som skördas af odlad frukt eller odlade bärsafter.

FRUKTSOCKER, n. 3. sing. Sockerart, som finnes i åtskilligt slags frukt och alstrar det mjöliga öfverdraget på fikon, russin, o. s. v.

FRUKTSORT, m. 3. Särskilt slag af frukt (bem. 2, b).

FRUKTSTYCKE, n. 4. Målning, som föreställer frukt.

FRUKTTID, m. 3. Den tid på året, då frukten skördas af ädla fruktträd.

FRUKTTRÄD, n. 3. Träd, som bär frukt. *Ädla f.*, hvilkas frukt för sin smak och mytå